

Înapoi în Egipt

Textul de memorat: „Domnul să fie un martor adevărat și credincios împotriva noastră, dacă nu vom face tot ce-ți va porunci Domnul Dumnezeul tău să ne spui!” (Ieremia 42:5)

Duminică

1. **Ieremia 40:7-16;** 7. Când au aflat toate căpeteniile oștirilor care rămăseseră pe câmp cu oamenii lor că împăratul Babilonului a pus ca dregător al țării pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, și că i-a încredințat bărbații, femeile, copiii și pe aceia din săracii țării care nu fuseseră luați robi în Babilon,
 8. s-au dus la Ghedalia la Mițpa; și anume: Ismael, fiul lui Netania, Iohanah și Ionatan, fiul lui Careah, Seraia, fiul lui Tanhumet, fiii lui Efai din Netofa și Iezania, fiul unui maacatit, ei și oamenii lor.
 9. Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, le-a jurat, lor și oamenilor lor, zicând: "Nu vă temeți să slujiți haldeilor; rămâneți în țară, slujiți împăratului Babilonului, și o veți duce bine!
 10. Iată că eu rămân la Mițpa ca să fiu la porunca haldeilor care vor veni la noi. Voi strângeți deci vinul, poamele de vară și untdelemnul, puneți-le în vasele voastre și locuiți în cetățile în care vă aflați!"
 11. Toți iudeii care erau în țara Moabului, la amoniți, în țara Edomului și în toate țările au auzit că împăratul Babilonului lăsase o rămășiță în Iuda și că le dăduse ca dregător pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan.
 12. Și toți iudeii aceștia s-au întors din toate locurile pe unde erau împrăștiați, au venit în țara lui Iuda la Ghedalia, la Mițpa, și au avut un mare belșug de vin și de poame de vară.
 13. Iohanah, fiul lui Careah, și toate căpeteniile oștirilor care mai erau pe câmp au venit la Ghedalia, la Mițpa,
 14. și i-au zis: "Știi că Baalis, împăratul amoniților, a însărcinat pe Ismael, fiul lui Netania, să te omoare?" Dar Ghedalia, fiul lui Ahicam, nu i-a crezut.
 15. Și Iohanah, fiul lui Careah, a spus în taină lui Ghedalia la Mițpa: "Dă-mi voie să mă duc să omor pe Ismael, fiul lui Netania. Nimeni n-are să știe. Pentru ce să te omoare el și să se risipească toți cei din Iuda care s-au strâns la tine, și să piară rămășița lui Iuda?"
 16. Ghedalia, fiul lui Ahicam, a răspuns lui Iohanah, fiul lui Careah: "Nu face lucrul acesta: căci ce spui tu despre Ismael nu este adevărat!"
2. **Ieremia 41;** 1. În luna a șaptea, Ismael, fiul lui Netania, fiul lui Elișama, din neamul împăratului, a venit cu mai marii împăratului și cu zece oameni la Ghedalia, fiul lui Ahicam, la Mițpa. Și au mâncat împreună acolo, la Mițpa.
 2. Atunci Ismael, fiul lui Netania, s-a sculat cu cei zece oameni de care era însoțit și au lovit cu sabia pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, și au omorât astfel pe acela pe care îl pusese împăratul Babilonului dregător peste țară.
 3. Ismael a mai omorât pe toți iudeii care erau cu Ghedalia la Mițpa și pe haldeii care se aflau acolo, oameni de război.
 4. A doua zi, după omorârea lui Ghedalia, pe când nimeni nu știa nimic,
 5. au venit din Sihem, din Silo și din Samaria optzeci de oameni cu barba rasă și cu haine sfâșiate, care își făcuseră tăieturi în piele; aveau daruri de mâncare și tămâie ca să le aducă la Casa Domnului.
 6. Ismael, fiul lui Netania, le-a ieșit înainte din Mițpa și mergea plângând. Când i-a întâlnit, le-a zis: "Veniți la Ghedalia, fiul lui Ahicam!"

7. Și, când au ajuns ei în mijlocul cetății, Ismael, fiul lui Netania, i-a înjunghiat și i-a aruncat în groapă cu ajutorul oamenilor care-l însoțeau.
8. Dar s-au găsit printre ei zece oameni care au zis lui Ismael: "Nu ne omorî, căci mai avem merinde ascunsă în câmp: grâu, orz, untdelemn și miere!" Atunci el i-a cruțat și nu i-a omorât împreună cu frații lor.
9. Groapa în care a aruncat Ismael toate trupurile moarte ale oamenilor pe care i-a ucis, afară de Ghedalia, este groapa aceea mare pe care o făcuse împăratul Asa, când se temea de Baeșa, împăratul lui Israel; groapa aceasta a umplut-o Ismael, fiul lui Netania, cu cei uciși.
10. Ismael a luat prinși de război pe toți cei ce mai rămăseseră la Mițpa din popor, pe fiicele împăratului și pe toți aceia din popor care locuiau acolo și pe care-i încredințase Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, lui Ghedalia, fiul lui Ahicam; Ismael, fiul lui Netania, i-a luat prinși de război și a plecat ca să treacă la amoniți.
11. Dar Iohanen, fiul lui Careah, și toate căpeteniile oștilor care erau cu el au fost înștiințați de tot răul pe care-l făcuse Ismael, fiul lui Netania.
12. Au luat pe toți oamenii și au pornit să bată pe Ismael, fiul lui Netania, pe care l-au găsit lângă apele cele mari ale Gabaonului.
13. Când a văzut tot poporul care era cu Ismael pe Iohanen, fiul lui Careah, și pe toate căpeteniile oștilor care erau cu el, s-a bucurat;
14. și tot poporul pe care-l luase Ismael din Mițpa s-a întors și a venit de s-a unit cu Iohanen, fiul lui Careah.
15. Dar Ismael, fiul lui Netania, a scăpat de Iohanen cu opt oameni și s-a dus la amoniți.
16. Iohanen, fiul lui Careah, și toate căpeteniile oștilor care erau cu el au luat toată rămășița poporului pe care l-au izbăvit din mâinile lui Ismael, fiul lui Netania, când îl ducea din Mițpa, după ce ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam. Și anume pe oamenii de război, pe femei, pe copii, pe famenii-dregători, pe care i-a adus Iohanen înapoi din Gabaon.
17. Au pornit și s-au oprit la hanul lui Chimham lângă Betleem, ca să plece apoi în Egipt,
18. departe de haldei, de care se temeau, pentru că Ismael, fiul lui Netania, ucisese pe Ghedalia, fiul lui Ahicam, pe care-l pusese împăratul Babilonului dregător peste țară.

Luni

3. **Ieremia 42:1-6;** 1. Toate căpeteniile oștilor, Iohanen, fiul lui Careah, Iezania, fiul lui Hosea, și tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare, au înaintat
 2. și au zis prorocului Ieremia: "Fie bine primită înaintea ta rugămintea noastră! Mijlocește pentru noi la Domnul Dumnezeuul tău, pentru toți cei ce au mai rămas, căci eram mulți, dar am mai rămas numai un mic număr, cum bine vezi tu însuși cu ochii tăi.
 3. Binevoiască Domnul Dumnezeuul tău să ne arate drumul pe care trebuie să mergem și să ne spună ce avem de făcut!"
 4. Prorocul Ieremia le-a zis: "Am auzit! Iată că mă voi ruga Domnului Dumnezeuului vostru, după cererea voastră, și vă voi face cunoscut, fără să vă ascund ceva, tot ce vă va răspunde Domnul!"
 5. Atunci ei au zis lui Ieremia: "Domnul să fie un martor adevărat și credincios împotriva noastră, dacă nu vom face tot ce-ți va porunci Domnul Dumnezeuul tău să ne spui!
 6. Fie bine, fie rău, noi vom asculta de glasul Domnului Dumnezeuului nostru la care te trimitem, ca să fim fericiți ascultând de glasul Domnului Dumnezeuului nostru!"
4. **Ieremia 42:7-22;** 7. După zece zile, cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia.
 8. Și Ieremia a chemat pe Iohanen, fiul lui Careah, pe toate căpeteniile oștilor care erau cu el și pe tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare,
 9. și le-a zis: "Așa vorbește Domnul Dumnezeuul lui Israel la care m-ați trimis să-l aduc înaintea rugăciunilor voastre:
 10. "Dacă veți rămâne în țara aceasta, vă voi face să propășiți în ea și nu vă voi nimici, vă voi sădi și nu vă voi smulge; căci Îmi pare rău de răul pe care vi l-am făcut!"

11. Nu vă temeți de împăratul Babilonului, de care vă este frică; nu vă temeți de el, zice Domnul, căci Eu sunt cu voi ca să vă scap și să vă scot din mâna lui.
12. Îi voi insufla milă de voi, și se va îndura de voi și vă va lăsa să locuiți în țara voastră.
13. Dar dacă nu veți asculta de glasul Domnului Dumnezeului vostru și dacă veți zice: "Nu vrem să rămânem în țara aceasta,
14. nu, ci vom merge în țara Egiptului, unde nu vom vedea nici războiul, nici nu vom auzi glasul trâmbiței, nici nu vom duce lipsă de pâine, și acolo vom locui!" -
15. atunci, ascultați cuvântul Domnului, rămășițe ale lui Iuda: Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Dacă vă veți îndrepta fața să mergeți în Egipt, dacă vă veți duce să locuiți pentru o vreme acolo,
16. sabia de care vă temeți vă va ajunge acolo, în țara Egiptului, foametea de care vă este frică se va lipi de voi acolo, în Egipt, și veți muri acolo.
17. Toți cei ce își vor îndrepta fața să meargă în Egipt ca să locuiască pentru o vreme acolo vor muri de sabie, de foamete sau de ciumă; niciunul nu va rămâne și nu va scăpa de nenorocirile pe care le voi aduce peste ei!"
18. Căci așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Cum s-a vărsat mânia și urgia Mea peste locuitorii Ierusalimului, așa se va vărsa urgia Mea și peste voi, dacă veți merge în Egipt; veți fi o pricină de afurisenie, de groază, de blestem și de ocară și nu veți mai vedea niciodată locul acesta!"
19. Rămășițe ale lui Iuda, Domnul vă zice: "Nu vă duceți în Egipt!" - Băgați bine de seamă că vă opresc lucrul acesta astăzi.
20. Căci vă înșelați singuri, dacă m-ați trimis la Domnul Dumnezeul vostru, zicând: "Mijlocește pentru noi la Domnul Dumnezeul nostru, fă-ne cunoscut tot ce va spune Domnul Dumnezeul nostru, și vom face!"
21. Eu v-am spus astăzi; dar voi n-ascultați glasul Domnului Dumnezeului vostru, nici tot ce m-a însărcinat El să vă spun.
22. De aceea să știți că veți muri de sabie, de foamete sau de ciumă, în locul unde voiți să vă duceți să locuiți!"

Marti

5. **Ieremia 43:1-7**; 1. Când a isprăvit Ieremia de spus întregului popor toate cuvintele Domnului Dumnezeului lor, toate cuvintele pe care-l însărcinase Domnul Dumnezeul lor să le spună,
 2. Azaria, fiul lui Hosea, Iohanah, fiul lui Careah, și toți oamenii aceia îngâmfați au zis lui Ieremia: "Minți! Nu Domnul Dumnezeul nostru te-a însărcinat să ne spui: "Nu vă duceți în Egipt ca să locuiți acolo pentru o vreme!"
 3. Ci Baruc, fiul lui Neria, te ațâță împotriva noastră, ca să ne dai în mâna haldeilor să ne omoare sau să ne ducă robi la Babilon!"
 4. Astfel, Iohanah, fiul lui Careah, toate căpeteniile oștilor și tot poporul n-au ascultat de glasul Domnului, care le poruncea să rămână în țara lui Iuda.
 5. Și Iohanah, fiul lui Careah, și toate căpeteniile oștilor au luat pe toate rămășițele lui Iuda, care, din împrăștiat cum erau printre toate neamurile, se întorseseră să locuiască în țara lui Iuda,
 6. și anume pe bărbații, femeile, copiii, fiicele împăratului și pe toate sufletele pe care le lăsase Nebuzaradan, căpetenia străjerilor, cu Ghedalia, fiul lui Ahicam, fiul lui Șafan, precum și pe prorocul Ieremia și pe Baruc, fiul lui Neria.
 7. Au plecat, dar, în țara Egiptului - căci n-au ascultat de porunca Domnului - și au ajuns până la Tahpanes.
6. **Exodul 16:3**; Copiii lui Israel le-au zis: „Cum de n-am murit loviți de mâna Domnului în țara Egiptului, când ședeam lângă oalele noastre cu carne, când mâncam pâine de ne săturam? Căci ne-ați adus în pustiu acesta ca să faceți să moară de foame toată mulțimea aceasta.”

Numeri 16:13; N-ajunge că ne-ai scos dintr-o țară, unde curge lapte și miere, ca să ne faci să murim în pustiu, de vrei să mai și stăpânești peste noi?

2 Corinteni 10:5; Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.

Miercuri

7. **Ieremia 43:8-13;** 8. Cuvântul Domnului a vorbit lui Ieremia la Tahpanes astfel:
9. "Ia în mână niște pietre mari și ascunde-le în fața iudeilor, în lutul cuptorului de cărămizi care este la intrarea casei lui faraon din Tahpanes.
10. Și spune iudeilor: "Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Iată, voi trimite să aducă pe robul Meu Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și voi pune scaunul lui de domnie peste aceste pietre pe care le-am ascuns, și își va întinde covorul peste ele.
11. El va veni și va lovi țara Egiptului: va omorî pe cei sortiți să moară, va duce în robie pe cei sortiți robiei și va ucide cu sabia pe cei sortiți la sabie!
12. Voi pune foc caselor dumnezeilor Egiptului; Nebucadnețar le va arde, va duce robi pe idoli, se va înveli cu țara Egiptului cum se învelește păstorul cu haina lui și va ieși în pace din ea.
13. Va sfărâma stâlpii din Bet-Şemeş, din țara Egiptului și va arde cu foc casele dumnezeilor Egiptului."

Joi

8. **Ieremia 44:1-10;** 1. Iată cuvântul spus lui Ieremia cu privire la toți iudeii care locuiau în țara Egiptului la Migdol, la Tahpanes, la Nof și în țara Patros:
2. Așa vorbește Domnul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Ați văzut toate nenorocirile pe care le-am adus asupra Ierusalimului și asupra tuturor cetăților lui Iuda: iată că astăzi ele nu mai sunt decât niște dărâmături și nimeni nu mai locuiește în ele,
3. din pricina răutății cu care au lucrat ca să Mă mânie, ducându-se să tămâieze și să slujească altor dumnezei, care nu erau cunoscuți nici de ei, nici de voi, nici de părinții voștri.
4. V-am trimis întruna pe toți slujitorii Mei prorocii ca să vă spună: "Nu faceți aceste urâciuni pe care le urâsc."
5. Dar ei n-au vrut să asculte, n-au luat aminte, nu s-au întors de la răutatea lor și n-au încetat să aducă tămâie altor dumnezei.
6. De aceea s-a vărsat urgia Mea și a izbucnit mânia Mea și în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului, care nu mai sunt decât niște dărâmături și un pustiu, cum se vede astăzi."
7. Acum așa vorbește Domnul Dumnezeul oștirilor, Dumnezeul lui Israel: "Pentru ce vă faceți voi singuri un rău atât de mare, ca să se nimicească din mijlocul lui Iuda bărbați, femei, copii și prunci și să nu mai rămână nicio rămășiță din voi?
8. Pentru ce Mă mâniați voi prin lucrările mâinilor voastre, aducând tămâie altor dumnezei ai țării Egiptului, unde ați venit să locuiți pentru o vreme, ca să fiți nimiciți și să ajungeți o pricină de blestem și de ocară printre toate neamurile pământului?
9. Ați uitat nelegiuirile părinților voștri, nelegiuirile împăraților lui Iuda, nelegiuirile nevestelor lor, nelegiuirile voastre și nelegiuirile nevestelor voastre săvârșite în țara lui Iuda și pe ulițele Ierusalimului?
10. Ei nu s-au smerit nici până în ziua de azi, n-au frică, nu urmează Legea Mea și poruncile Mele pe care le-am pus înaintea voastră și înaintea părinților voștri."
9. **Ieremia 44:15-19;** 15. Toți bărbații care știau că nevestele lor aduceau tămâie altor dumnezei, toate femeile care se aflau acolo în mare număr și tot poporul care locuia în țara Egiptului, la Patros, au răspuns așa lui Ieremia:

16. "Nu te vom asculta în nimic din cele ce ne-ai spus în Numele Domnului.

17. Ci voim să facem cum am spus cu gura noastră, și anume: să aducem tămâie împărătesei cerului și să-i turnăm jertfe de băutură, cum am făcut noi și părinții noștri, împărații noștri și căpeteniile noastre în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului. Atunci aveam pâine de ne săturam, eram fericiți și nu treceam prin nicio nenorocire!

18. Dar, de când am încetat să aducem tămâie împărătesei cerului și să-i turnăm jertfe de băutură, am dus lipsă de toate și am fost nimiciți de sabie și de foamete...

19. De altfel, când aducem tămâie împărătesei cerului și-i turnăm jertfe de băutură, oare fără voia bărbaților noștri îi pregătim noi turte ca s-o cinstim făcându-i chipul și-i aducem jertfe de băutură?"

10. **Ieremia 44:20-30**; 20. Ieremia a zis atunci întregului popor, bărbaților, femeilor și tuturor celor ce-i dăduseră răspunsul acesta:

21. "Nu și-a adus aminte Domnul și nu l-a venit Lui în minte tămâia pe care ați ars-o în cetățile lui Iuda și în ulițele Ierusalimului, voi și părinții voștri, împărații voștri și căpeteniile voastre, și poporul din țară?"

22. Domnul n-a putut să mai sufere lucrul acesta, din pricina răutății faptelor voastre, din pricina urâciunilor pe care le-ați săvârșit; și de aceea țara voastră a ajuns o paragină, un pustiu, o pricină de blestem, cum vedeți astăzi.

23. Tocmai pentru că ați ars tămâie și ați păcătuit împotriva Domnului, pentru că n-ați ascultat glasul Domnului și n-ați păzit Legea, poruncile și învățăturile Lui, tocmai pentru aceea vi s-au întâmplat aceste nenorociri, cum se vede astăzi."

24. Ieremia a mai zis întregului popor și tuturor femeilor: "Ascultați cuvântul Domnului, voi toți cei din Iuda care sunteți în țara Egiptului!

25. Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: "Voi și nevestele voastre ați mărturisit cu gurile voastre și ați împlinit cu mâinile voastre ce spuneți: "Vrem să împlinim juruințele pe care le-am făcut, să aducem tămâie împărătesei cerului și să-i turnăm jertfe de băutură!"

26. De aceea, acum, după ce v-ați împlinit juruințele și v-ați înfăptuit făgăduințele, ascultați cuvântul Domnului, voi toți cei din Iuda care locuiți în țara Egiptului: "Iată, jur pe Numele Meu cel mare, zice Domnul, că Numele Meu nu va mai fi chemat de gura niciunui din oamenii lui Iuda, și în toată țara Egiptului niciunul nu va zice: "Viu este Domnul Dumnezeu!"

27. Iată, voi veghea asupra lor ca să le fac rău, și nu bine; și toți oamenii lui Iuda care sunt în țara Egiptului vor fi nimiciți de sabie și de foamete, până vor pieri de tot.

28. Aceia, în mic număr, care vor scăpa de sabie se vor întoarce din țara Egiptului în țara lui Iuda. Dar toată rămășița lui Iuda, toți cei ce au venit să locuiască în țara Egiptului, vor vedea dacă se va împlini cuvântul Meu sau al lor.

29. Și iată, zice Domnul, un semn după care veți cunoaște că vă voi pedepsi în locul acesta, ca să știți că vorbele Mele se vor împlini peste voi, spre nenorocirea voastră."

30. Așa vorbește Domnul: "Iată, voi da pe Faraon Hofra, împăratul Egiptului, în mâinile vrăjmașilor lui, în mâinilor celor ce vor să-l omoare, cum am dat pe Zedechia, împăratul lui Iuda, în mâinile lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, vrăjmașul său care voia să-l omoare."